

Glej, Jagnje!

**On je bil že pred stvarjenjem sveta spoznan,
razodel pa se je poslednji čas za vas! 1. Peter 1: 20**

Beseda živi

Vanesa Čanji

April 2016

Glejte, Božje Jagnje!

To so bile besede največjega izmed prerokov, največjega, rojenega od žena – Janeza Krstnika. Njegovo sporočilo je bilo zato tako pomembno, ker je z njim pripravil pot samemu Gospodu. Glejte, Božje Jagnje. Glejte Gospoda Jezusa Kristusa! S tem sporočilom je zajel celotno sliko Stare zaveze, odprl je pot v Novo zavezo in razodel Jezusa kot vsemogočnega Boga.

Janez 1: 29 »Naslednji dan je Janez Krstnik zagledal Jezusa, da prihaja k njemu, in je rekel: »Glejte, Božje Jagnje, ki odvzema greh sveta. 30 Ta je tisti, o katerem sem rekel: Za menoj pride mož, ki je pred menoj, kajti bil je prej kakor jaz. 31 In jaz ga nisem poznal, vendar sem zato prišel in krščujem v vodi, da se on razodene Izraelu.« 32 In Janez je izpričal: »Videl sem Duha, ki se je spuščal z neba kakor golob in ostal nad njim. 33 In jaz ga nisem poznal; tisti, ki me je poslal krščevat v vodi, mi je rekel: ›Na kogar boš videl prihajati Duha in ostati nad njim, tisti krščuje v Svetem Duhu.‹ 34 In videl sem in pričujem, da je ta Božji Sin.« (Mt 3,13–17; Mr 1,9–11; Lk 3,21–22)

Judje so v Jezusovem času dobro poznali pomen jagnjeta za svoj odnos do živega Boga. Vedeli so, da praktično ni dneva v templju, ko se tam ne bi prelivala nedolžna kri jagnjet. Celotna zgodovina izraelskega naroda je bila povezana s prelivanjem krvi teh živali. In sedaj je mladenič iz Nazareta, tesarjev sin, postal Jagnje?

Janez Krstnik je to jagnje imenoval Božje jagnje. Torej, jagnje, ki si ga za daritev Bogu niso priskrbeli ljudje, ampak si ga je priskrbel sam BOG. Popolno jagnje.

To je Jagnje, ki je v celoti izpolnilo vse slike in sence v Stari zavezi. S tem, ko je vse izpolnil, je Staro zavezo dokončal in zaprl. Odprl je NOVO!

Odgrnimo senco Božjega Jagnjeta v Stari zavezi.

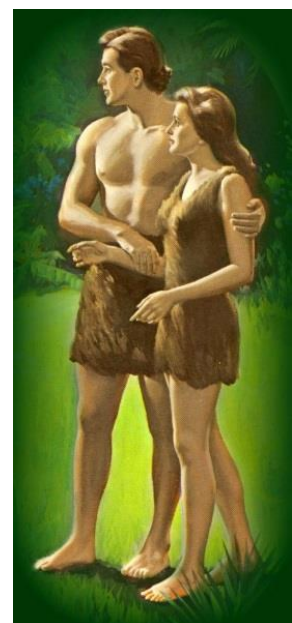
1. Smrt živali za oblačilo padlega človeka – zaveza vrnitve Božje slave

Prvo kri živali je pretil sam Bog, potem ko sta prva človeka, Adam in Eva, zgrešila. S tem sta izgubila Božjo slavo. »Žena je videla, da je drevo dobro za jed, mikavno za oči in vredno poženja, ker daje spoznanje. Vzela je torej od njegovega sadu in jedla, dala pa je tudi možu, ki je bil z njo, in je jedel. 7 Tedaj so se obema odprle oči in *spoznala sta, da sta naga*. Sešila sta si predpasnika iz smokvinih listov.« (1. Mojzesova 3: 6,7).

V 21. vrstici istega poglavja beremo, da je GOSPOD Bog je naredil človeku in njegovi ženi suknji iz kože in ju oblekel. S tem je bila prelita kri in nedolžna žival je postala Adamu in Evi oblačilo.

V Novi zavezi Božja beseda padec človeka opisuje v Rimljanom 3: 23 »...saj so vsi grešili in so brez Božje slave, 24 opravičeni pa so zastonj po njegovi milosti, prek odkupitve v Kristusu Jezusu.«

V nadaljevanju pravi: »Njega (Jezusa) je Bog javno določil, da bi bil s svojo krvjo orodje ali prostor sprave, h kateri prideš po veri. S tem je hotel pokazati svojo pravičnost, ki prihaja od Boga, tako je v svoji potrpežljivosti odpustil prej storjene

grehe. Hotel je pokazati svojo pravičnost v sedanjem času, da je namreč sam pravičen in da opravičuje tistega, ki veruje v Jezusa.«

Jezus je prostor sprave med Bogom in človekom. Jezus sam je postal človekovo oblačilo, njegova slava, ki jo je izgubil v Edenu.

Rimljanom 13: 14 »Pač pa si oblecite Gospoda Jezusa Kristusa in ne skrbite za meso, da bi stregli njegovim poželenjem.«

Galačanom 3 27 »Kajti vsi, ki ste bili krščeni v Kristusa, *ste oblekli Kristusa*. 28 Ni ne Juda ne Grka, ni ne sužnja ne svobodnjaka, ni ne moškega ne ženske: kajti vsi ste eden v Kristusu Jezusu. 29 Če pa ste Kristusovi, ste potemtakem Abrahamovi potomci, po obljubi pa dediči.«

Jezus Kristus je jagnje, ki je postalo naše oblačilo slave.

Jagnje Božje je izpolnitev zaveze, ki jo je Bog sklenil z Abrahamom, očetom vere. Poglejmo podrobneje.

2. Jagnje kot žrtev zaveze po veri – to je zaveza blagoslova

Bog je prvič ogovoril Abrama v 12. poglavju Geneze. Naročil mu je, naj zapusti svojo deželo, svojo rodbino in hišo svojega očeta in gre v deželo, ki mu jo bo pokazal. Hkrati mu je obljubil, da bo iz njega naredil velik narod. Čeprav je bila Božja obljuba Abramom jasna in se je konkretno nanašala na potomce, je bilo iz Abramovih besed in ravnanj več kot očitno, da Bogu ni verjel. Pogosto je ravnal iz strahu oziroma nevere in zato delal kompromise, čigar posledice so očitne še danes (med drugim spori med Izraelci in Arabci). Čeprav je imel Abram številne izkušnje z Gospodom, ki ga je reševal na več področjih in ga blagoslavljal, da je bil silno bogat in je njegovo ime slovelo, je ostalo njegovo srce na področju vere za potomce neverno.

Ko je bil Abraham stoletnik in Sara devetdesetletna, je Gospod potrdil svojo obljubo Abrahamu, da mu bo Sara rodila sina obljube. Kaj lahko sklepamo iz Abrahamove reakcije?

1. Mojzesova 17: 17 »Abraham je padel na obraz in se zasmel. Rekel si je: »Ali se bo stoletniku rodil sin? Ali bo devetdesetletna Sara rodila?« 18 Abraham je rekel Bogu: »O da bi le Izmael živel pred teboj!« 19 Bog pa je odgovoril: »Ne, temveč tvoja žena Sara ti bo rodila sina in dal mu boš ime Izak. Sklenil bom z njim svojo zavezo kot večno zavezo za njegove potomce za njim.«

In prišel je čas, ko je Gospod sklenil večno zavezo z Izakom. Zavezo življenja za življenje.

1. Mojzesova 22:1 Po teh dogodkih je Bog preizkušal Abrahama. Rekel mu je: »Abraham!« Rekel je: »Tukaj sem.« 2 Pa je rekel: »Vzemi svojega sina, svojega edinca, ki ga ljubiš, Izaka, in pojdi v deželo Morija! Tam ga **daruj v žgalno daritev** na gori, ki ti jo bom pokazal!«

3 Abraham je vstal zgodaj zjutraj, osedlal osla, vzel s seboj dva hlapca in svojega sina Izaka. Nacepil je drva za žgalno daritev, potem pa je vstal in odšel proti kraju, o katerem mu je govoril Bog. 4 Tretji dan je povzdignil oči in od daleč zagledal kraj. 5 Rekel je hlapcema: »Ostanita tukaj z oslom, jaz in deček pa greva tjakaj, da pomoliva. Potem se vrneva k vama.« 6 Abraham je vzel drva za žgalno daritev in jih naložil svojemu sinu Izaku, v svojo roko pa je vzel ogenj in nož. In šla sta oba skupaj. 7 Izak je nagovoril svojega očeta Abrahama in rekel: »Moj oče!« Ta je rekel: »Tukaj sem, moj sin.« Pa je rekel: »Glej, ogenj in drva, **kje pa je jagnje za žgalno daritev?**« 8 Abraham je rekel: »**Bog si bo preskrbel jagnje za žgalno daritev, moj sin.**« In šla sta oba skupaj.

9 Prišla sta na kraj, o katerem mu je Bog rekel. Tam je Abraham sezidal oltar in razložil drva. Zvezal je svojega sina Izaka in ga položil na oltar na drva.

10 Potem je Abraham iztegnil svojo roko in vzel nož, da bi zaklal svojega sina. 11 Tedaj mu je zaklical GOSPODOV angel iz nebes in rekel: »Abraham,

Abraham!« Rekel je: »Tukaj sem.« 12 In je rekel: »Ne izteguj svoje roke nad dečka in ne stôri mu ničesar, kajti zdaj vem, da se bojiš Boga, saj mi nisi odrekel svojega sina, svojega edinca.« 13 Abraham je povzdignil oči in pogledal, in glej, za njim je bil oven, ki se je z rogovi zapletel v grmovje. Abraham

je torej šel in vzel ovna in ga **daroval v žgalno daritev namesto svojega sina**. 14 Zato je Abraham tisti kraj imenoval »**GOSPOD bo preskrbel**«, kakor pravijo danes: Na gori GOSPODOVI bo preskrbljeno.

15 GOSPODOV angel je drugič poklical Abrahama iz nebes 16 in rekel: **»Prisegel sem pri sebi, govori GOSPOD: Ker si to storil in nisi odrekel svojega sina, svojega edinca, 17 te bom zares obilno blagoslovil in silno namnožil tvoje potomstvo, kakor zvezde na nebu in kakor pesek, ki je naorskem bregu. Tvoji potomci bodo vzeli v posest vrata svojih sovražnikov 18 in s tvojimi potomci se bodo blagoslavliali vsi narodi na zemlji, ker si poslušal moj glas.«**

V tem delu besedila je dvakrat zapisan stavek: *In šla sta oba skupaj*. Oče, ki je nosil ogenj in nož, ter sin, ki je nosil drva in ki je sam bil jagnje za daritev.

Oče Abraham v sina žrtvoval v senci, v prispodobni, Oče Bog pa ga je dejansko žrtvoval. Sin Izak je bil jagnje, ki je bilo zamenjano z Božjo žrtvijo. Jezusom.

Hebrejcem 11: 17 »Po veri je preizkušani Abraham v dar nesel Izaka. Edinorojenega sina je bil voljan darovati, on, ki je prejel obljube 18 in mu je bilo rečeno: *Po Izaku se ti bo imenovalo potomstvo*. 19 Mislil si je, da more Bog tudi od mrtvih obujati. Zato ga je – rečeno v prispodobni – dobil nazaj od mrtvih.«

Jezus je uresničitev te podobe. Kakor je bil Izak edini Abrahamov sin po obljubi, je bil Jezus edinorojeni sin od Očeta (Janez 3:16).

Izak je sam nosil drva za žrtvovanje, tako kot je Jezus nosil svoj lesen križ kot končno žrtev za greh. Izak je šel prostovoljno po očetovi Abrahamovi besedi, kakor je Jezus prišel izpolnit Očetovo voljo. Abraham je Izaka dobil nazaj, kakor da bi "vstal od mrtvih." In tudi Jezus je vstal od mrtvih.

To je zaveza, ki zagotavlja:

- zares obilen blagoslov;
- silno namnoženo potomstvo (kakor zvezde na nebu in kakor pesek, ki je naorskem bregu);
- prevzem vrat sovražnikov v posest;
- z Abrahamovimi (našimi) potomci se bodo blagoslavliali vsi narodi na zemlji.

3. Jagnje kot pashalna žrtev – zaveza sodbe nad egiptovskimi bogovi; oplenitev Egipta

Pasha je eden od velikih praznikov hebrejskega ljudstva. Vzrok za to praznovanje najdemo v 2. Mojzesovi knjigi, ko se je Bog boril, da bi Izraela osvobodil od faraonovega zatiralskega režima. Pred pokončevalcem jih je rešila prelita krvi velikonočnega jagnjeta. Ta osvoboditev je bila za Hebrejce izjemnega pomena, saj so prišli do svobode in lastnega kraljestva pod vladavino Najvišjega.

Eksodus 12

»1 GOSPOD je rekel Mojzesu in Aronu v egiptovski deželi: 2 »Ta mesec (mesec abíb) naj vam bo začetek mesecev, naj vam bo prvi med meseci v letu! 3 Govorita vsej Izraelovi skupnosti in recita: »Deseti dan tega meseca naj si vsak priskrbi po eno jagnje za očetno hišo, po **eno jagnje** za hišo. 4 Če pa je hiša premajhna za eno jagnje, naj ga vzame skupaj s svojim sosedom, ki je najbližji njegovi hiši, po številu duš; na jagnje štejte po tem, koliko more vsak pojesti! 5 **Jagnje pa naj vam bo neoporečno, eno leto star samec**. Morete ga vzeti izmed ovc ali izmed koz. 6 Hranite ga do štirinajstega dneva tega meseca! Potem naj ga vsa zbrana Izraelova skupnost **proti večeru zakolje**. 7 Vzamejo naj nekaj krvi in z njo pomažejo podboja in naddurje hiš, v katerih ga bodo jedli.

8 Tisto noč naj jedo meso, pečeno na ognju, in nekvašeni kruh; z grenkimi zelišči naj ga jedo. 9 Ne jejte od njega nič surovega, tudi ne kuhanega na vodi, marveč na ognju pečeno, skupaj z glavo, nogami in drobovjem! 10 Ne puščajte od njega do jutra ničesar! Kar pa bi ostalo od njega do jutra, sežgite v ognju! 11 Takole ga jejte: imejte ledja prepasana, sandale na nogah in palico v roki; jejte ga naglo!

To je pasha (mimohod ali preskok) za GOSPODA. **12 To noč pojdem skoz egiptovsko deželo in udarim vse prvorojence v egiptovski deželi, od človeka do živine, in opravi sodbo nad vsemi egiptovskimi bogovi**. Jaz sem GOSPOD. 13 Tedaj bo za vas kri znamenje na hišah, v katerih bivate: ko zagledam kri, pojdem mimo vas; pri vas ne bo morilne šibe, ko udarim egiptovsko deželo.

14 Ta dan naj vam bo v spomin in praznujte ga kot GOSPODOV praznik; iz roda v rod ga praznujte kot večni zakon! 15 Sedem dni jejte nekvašeni kruh! Že prvi dan odstranite kvas iz svojih hiš! Kajti kdor koli bo od prvega do sedmega dne jedel kaj kvašenega, bo iztrebljen iz Izraela. 16 Prvi in sedmi dan imejte svet shod! Ta dva dneva ne opravljajte nobenega dela, samo to si pripravite, kar kdo pojé! 17 Obhajajte torej praznik nekvašenega kruha! Kajti ravno ta dan sem izpeljal vaše čete iz egiptovske dežele; zato obhajajte ta dan iz roda v rod kot **večni zakon**! 18 Nekvašeni kruh jejte od večera štirinajstega dneva prvega meseca do večera enaindvajsetega dneva tega meseca! 19 Sedem dni naj se ne najde kvas v vaših hišah; kajti vsak, kdor koli bo jedel kaj kvašenega, bodisi tujec ali domačin, bo iztrebljen iz Izraelove skupnosti. 20 Nič kvašenega ne smete

jesti; v vseh svojih bivališčih jejte nekvašeni kruh!«

21 Mojzes je poklical vse Izraelove starešine in jim rekel: »Pojdite in **si priskrbite živali** za svoje družine ter **zakoljite pashalno jagnje!** 22 Vzemite šop hizopa in ga pomočite v kri v skledi in z njo pomazite naddurje in podboja! Nobeden izmed vas naj do jutra ne hodi ven skozi vrata svoje hiše. 23 GOSPOD pojde mimo, da udari Egipt. Ko bo videl kri na naddurju in na podbojih, pojde GOSPOD mimo vrat in ne bo pustil, da bi Pokončevalec vstopal v vaše hiše in pobijal. 24 Izpolnjujte to kot **zakon zase in za svoje sinove na veke!**

25 Ko pridete v deželo, ki vam jo bo GOSPOD dal, kakor je obljubil, opravljajte ta obred! 26 In kadar vas vaši sinovi vprašajo: »Kaj pomeni ta obred?« 27 recite: »To je daritev pashe za GOSPODA, ki je šel mimo hiš Izraelovih sinov v Egiptu, ko je udaril Egipčane, naše hiše pa rešil.« Tedaj je ljudstvo pokleknilo in se priklonilo. 28 Izraelovi sinovi so šli in storili tako; kakor je GOSPOD zapovedal Mojzesu in Aronu, tako so storili.

29 **Opolnoči je GOSPOD udaril vse prvorojence v egiptovski deželi, od faraonovega prvorojenca, ki je sedel na prestolu, do prvorojenca jetnika, ki je bil v ječi, in vse prvence živine.** 30 Faraon, vsi njegovi služabniki in vsi Egipčani so ponoči vstali. Nastalo je veliko vpitje po Egiptu, kajti ni bilo hiše, v kateri ne bi imeli mrliča. 31 Še ponoči je faraon poklical Mojzesa in Arona in rekel: »Vstanite, odidite izmed mojega ljudstva, vidva in Izraelovi sinovi, in pojdite, služite GOSPODU, kakor sta rekla! 32 Tudi drobnico in govedo vzemite, kakor sta rekla! Pojdita in še mene blagoslovita!« 33 Egipčani so ljudstvo silili, da bi odšlo kar le mogoče hitro; govorili so namreč: »Vsi bomo pomrli.« 34 Tedaj je ljudstvo vzelo testo, preden se je skvasilo. Nečke so zavili v plašče in jih zadeli na rame.

35 Izraelovi sinovi so storili po Mojzesovem naročilu in prosili Egipčane za srebrne in zlate predmete in oblačila. 36 In GOSPOD je priskrbel ljudstvu naklonjenost pri Egipčanih, tako da so jim izpolnili prošnje. **Tako so oplenili Egipčane.**

40 Časa, ki so ga Izraelovi sinovi prebili v Egiptu, je bilo štiristo trideset let. 41 Po štiristo tridesetih letih so ravno ta dan vse GOSPODOVE čete odšle iz egiptovske dežele. 42 To je bila noč bedenja za GOSPODA, ko jih je izpeljal iz egiptovske dežele. To noč naj bedijo za GOSPODA vsi Izraelovi sinovi iz roda v rod.«

V 1 Korinčanom 5:7 Božja beseda jasno govori, da je Kristus naše pashalno jagnje: »Postrgajte stari kvas, da boste novo testo, ker ste nekvašeni. **Kristus, naše pashalno jagnje,** je bil namreč žrtvovan.«

Jezus Kristus je v celoti izpolnil to sliko, saj je obsodil vojvodo tega sveta in njegov kraljestvo. Vzpostavil je nov večni zakon, za katerega je naročil, naj ga praznujemo.

V Janezu 12: 31-33 je Jezus rekel, preden se je žrtvoval: »Zdaj je **sodba nad tem svetom**, zdaj bo vladar tega sveta (hudič) **izgnan ven**, 32 in ko bom povzdignjen z zemlje, bom vse pritegnil k sebi.« 33 To pa je rekel, da je označil, kakšne smrti bo umrl.«

Nekaj poglavij kasneje Jezus ponovno govori o sodbi nad hudičem in njegovim sistemom oblasti: »Ko pride on (Tolažnik, Sveti Duh), bo *prepričal svet, da se moti* glede greha, pravičnosti in sodbe: 9 glede greha, ker vame ne verujejo, 10 glede pravičnosti, ker odhajam k Očetu in me ne boste več videli, 11 glede sodbe pa, ker je vladar tega sveta (hudič) obsojen.« (Janez 16: 8-11)

Jezus je popolnoma premagal satanovo vojsko. V Kološanom 2: 15 je zapisano »Razorožil je vladarstva in oblasti ter jih javno izpostavil, ko je v njem slavil zmago nad njimi.«

Pashalno jagnje je dano za jed

Jezus se nam kot naše popolno pashalno jagnje daje kot hrana in pijača.

Janez 6:51 »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Če kdo jé od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh pa, ki ga bom dal jaz, je **moje meso za življenje sveta**.« 52 Judje so se tedaj med seboj prepirali in govorili: »Kako nam more ta dati svoje meso jesti?« 53 Jezus jim je tedaj rekel: »Resnično, resnično, povem vam: Če ne jeste mesa Sina človekovega in ne pijete njegove krvi, nimate življenja v sebi. 54 **Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ima večno življenje in jaz ga bom obudil poslednji dan.** 55 Kajti moje meso je resnična jed in moja kri resnična pijača. 56 **Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostaja v meni in jaz v njem.** 57 Kakor je mene poslal živi Oče in jaz živim po Očetu, tako bo tudi tisti, ki mene jé, živel po meni.«

Korinčanom 11: 26 23 »Jaz sem namreč prejel od Gospoda, kar sem vam tudi izročil: Gospod Jezus je tisto noč, ko je bil izdan, vzel kruh 24 in se zahvalil, ga razlomil in rekel: »To je **moje telo za vas**. To delajte v moj spomin.« 25 Prav tako je vzel tudi kelih po večerji in rekel: »Ta kelih je **nova zaveza v moji krvi**. Kolikorkrat boste pili, delajte to v moj spomin.« 26 Kajti kolikorkrat jeste ta kruh in pijete kelih, **oznanjate Gospodovo smrt, dokler ne pride**. 27 Kdor bo torej nevredno jedel ta kruh in pil ta Gospodov kelih, se bo pregrešil nad Gospodovim telesom in krvjo. 28 Naj torej vsak sebe presodi in tako jé od tega kruha in pije iz keliha, 29 kajti kdor jé in pije, jé in pije svojo obsodbo, če ne razpozna Gospodovega telesa. 30 Zato pa je med vami veliko slabotnih in bolehnih in precej jih je že zaspalo (umrlo). 31 Ko bi mi presojali sami sebe, bi ne bili sojeni. 32 Ker pa nas sodi Gospod, nas vzgaja, da ne bi bili obsojeni s svetom vred.«

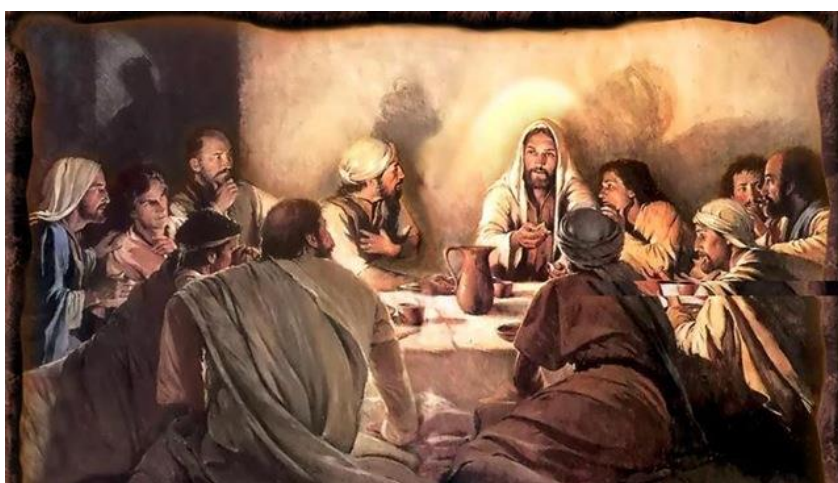
Oznanilo Gospodove smrti pomeni:

- Obsojen je vojvoda tega sveta (bogovi Egipta) in vržen ven!
- Jagnjetovo meso je naša hrana (za življenje sveta, za moje življenje, za popolno ozdravljenje)!
- Jagnjetova kri je moja pijača (za popolno opravičenje in zaščito pred pokončevalcem)!
- Oblast teme nima moči (avtoritete, pravice) nad mano, ki sem pod zaščito Jagnjeta!
- Sem popolnoma svobeden-a, da zapustim oblast in tiranijo Egipta in svobodno služim Gospodu!
- Sem pod drugo kraljevino, kjer je Gospod moj vladar in preskrba!

Kdo je smel jesti pashalno jagnje?

Gospod je dal Mojzesu in Aronu zakon za pashalno jagnje, ki je imel naslednja določila (Eksodus 12: 43.-49. vrstica):

- noben tujec ne sme jesti od njega!
- vsak suženj, kupljen za denar, ali tujec sme jesti od njega, če je obrezan (tako postane domačin)
- začasni prebivalec in najemnik ne smeta jesta od njega!

Pashalno Jagnje so torej smeli jesti le obrezani.

Gospod je sklenil zavezo obreze z Abrahamom (Genezis 17: 26). Ko so Izraelci zapustili Egipt in blodili v puščavi, novih rodov niso obrezovali. Zato je Gospod zahteval, da se ta rod obreže, saj je tako od njih odvalil egiptovsko sramoto.

Jozue 5: 2 »V tistem času je rekel GOSPOD Józuetu: »Napravi si nožev iz kremenca in znova, drugič, obreži Izraelove sinove.« 3 Józue si je naredil kremenčevih nožev in obrezal Izraelove sinove na hribu Aralótu (hrib prednjih koč). 4 Vzrok, da je Józue obrezal vse ljudstvo, ki je izšlo iz Egipta, je: moški, vsi bojevniki, so umrli v puščavi, na poti, ko so šli iz Egipta. 5 Vse ljudstvo, ki je izšlo iz Egipta, je bilo obrezano, ti pa, ki so se rodili v puščavi, na poti, ko so šli iz Egipta, niso bili obrezani. 6 Kajti Izraelovi sinovi so hodili po puščavi štirideset let, dokler ni izumrl ves narod, bojevniki, ki so izšli iz Egipta, ker niso poslušali GOSPODOVEGA glasu. GOSPOD jim je namreč prisegel, da ne bodo videli dežele, ki jo je GOSPOD s prisego obljubil njihovim očetom, da nam jo da, deželo, v kateri se cedita mleko in med. 7 Na njihovo mesto je postavil njihove sinove. Te je Józue obrezal; bili so namreč neobrezani, kajti niso jih obrezali na poti. 8 Ko je bilo vse ljudstvo obrezano, so ostali na svojem mestu v šotorišču, dokler niso okrevali. 9 Potem je GOSPOD rekel Józuetu: »**Danes sem z vas odvalil egiptovsko sramoto.**« Zato se ta kraj imenuje Gilgál do tega dne.«

V Stari zavezi je bila to obreza mesa, kar je slika obreze srca v Novi zavezi. Rimljanom 2 29 »... ampak Jud je tisti, ki je to na skrivnem, in obreza je **obreza srca, po duhu** in ne po črki. Priznanja ne dobiva od ljudi, temveč od Boga.«

Kološanom 2: 11 »V njem (v Kristusu) ste bili tudi obrezani, in sicer z obrezo, ki je ni naredila človeška roka, ampak **s Kristusovo obrezo**, s katero ste slekli svoje meseno telo. 12 S krstom ste bili namreč pokopani skupaj z njim, v njem ste bili tudi obujeni, po veri v delovanje Boga, ki ga je obudil od mrtvih. 13 Skupaj z njim je oživil tudi vas, ko ste bili mrtvi zaradi prestopkov in zaradi neobrezanosti svojega mesa.«

Po zakonu za pashalno jagnje se mesa ni smelo nositi iz hiše in ni se smela zlomiti na njem nobena kost!

Gospod Jezus Kristus je natančno izpolnil vse, kar je bilo prikazano v sliki pashe:

- bil je brezmadežno jagnje (I. Peter 1: 18 »Saj veste, da vas iz vašega praznega življenja, ki ste ga podedovali od očetov, niso odkupile minljive reči, srebro ali zlato, 19 ampak dragocena kri Kristusa, brezhibnega in brezmadežnega jagnjeta.«);
- žrtvovan je na pashalni praznik, natančno ob isti uri, ko so žrtvovali jagnje;
- nobena njegova kost ni bila zlomljena (Janez 19: 33 »Ko so prišli do Jezusa in videli, da je že mrtev, mu niso strli nog, 34 ampak mu je eden izmed vojakov s sulico prebodel stran in takoj sta pritekli kri in voda. 35 Tisti, ki je videl, je pričeval in njegovo pričevanje je resnično. On ve, da govori resnico, da bi tudi vi verovali. 36 To se je namreč zgodilo, da se je izpolnilo Pismo: *Nobena izmed njegovih kosti se ne bo zlomila*«).

4. Tamid ali jagnje za vsakodnevno žrtvovanje

Ključni del skupnega življenja in čaščenja v okviru sistema Mojzesove postave (Stare zaveze) je jagnje, ki mora biti na voljo vsak dan za obredno žrtvovanje v templju. Ta praksa je sčasoma postala znana kot Tamid, kar v hebrejščini pomeni "redno" ali "ves čas." Ta dnevni ritual je bil načrtan v Mojzesovi postavi, ki opredeljuje zahteve in dejavnosti duhovnikov.

Eksodus 29: 38 »Tole pa pripravi na oltarju: vsak dan dve enoletni jagnjeti, vedno! 39 Eno jagnje pripravi zjutraj, drugo pa proti večeru; (Db. *med večeroma*, tj. med sončnim zahodom in trdo nočjo) 40 in k prvemu jagnjetu desetinko (Tj. desetino škafa) bele moke, umešene s četrtinko vrča olja iz stolčenih oliv, in kot pitno daritev četrtinko vrča vina! 41 Drugo jagnje pa pripravi proti večeru; (Db. *med večeroma*, tj. med sončnim zahodom in trdo nočjo) pripravi ga z enako jedilno in pitno daritvijo kakor zjutraj v prijeten vonj kot ognjeno daritev za GOSPODA! 42 To naj bo **stalna žgalna daritev** iz roda v rod pri vhodu v shodni šotor pred GOSPODOM, kjer se bom shajal z vami, da bom tam govoril s teboj. 43 Tam se bom shajal z Izraelovimi sinovi in kraj bo posvečen po mojem veličastvu.«

Brez teh nenehnih žrtev se Gospod ne bi mogel shajati z ljudmi. Nenehno je morala biti prelita kri izbranih živali.

4. Mojzesova knjiga 28: 1 »GOSPOD je govoril Mojzesu in rekel: 2 »Zapovej Izraelovim sinovom in jim reci: »**Skrbite za to**, da mi boste ob določenem času darovali moje darove, mojo jed kot ognjene daritve meni v prijeten vonj!« 3 In reci jim: »To je **ognjena daritev**, ki jo darujete GOSPODU: **vsak dan dve enoletni neoporečni jagnjeti kot redno žgalno daritev**. 4 Eno jagnje pripravi zjutraj, drugo pa proti večeru (Db. *med večeroma*, tj. med sončnim zahodom in trdo nočjo) 5 in kot jedilno daritev desetinko škafa bele moke, umešene s četrtinko vrča olja iz stolčenih oliv. 6 To je redna žgalna daritev, kakršne so opravljali na Sinajski gori kot ognjeno daritev v prijeten vonj GOSPODU. 7 Njena pitna daritev naj bo četrtinka vrča za posamezno jagnje. – V svetišču izlij pitno daritev opojne pijače za GOSPODA! 8 Drugo jagnje pripravi proti večeru; (*med večeroma*, tj. med sončnim zahodom in trdo nočjo) daruj ga z njegovo jedilno in pitno daritvijo kakor zjutraj kot ognjeno daritev v prijeten vonj GOSPODU!«

Kot pri drugih obrednih žrtvovanjih v Stari zavezi je bil to način, ki je omogočal Izraelcem, da so imeli skupnost z Vsemogočnim Gospodom oziroma da se jim je odprl dostop do Njega. Prav tako kot pri drugih primerih žrtvovanja v Stari zavezi je bila žival tista, ki je morala izpolnjevati določene zahteve - med njimi je bil standard popolnosti. Žrtvena žival naj bi bila brezhibna v materialnem, fizičnem smislu.

Podrobnosti, opisane v Eksodusu 29 in v širšem kontekstu Mojzesovih knjig, so tesno povezane z razodetjem, ki ga Jahve daje o sebi. Poudarja svojo svetost in določa stroge smernice, kako naj se Mu skupnost približuje v čaščenju – s popolnim jagnjetom. Brez popolnega jagnjeta skupnost z Bogom ni mogoča.

Jezus je v celoti izpolnil to sliko jagnjeta za vsakodnevno žrtev. A veliko več kot to!!!

Rimljanom 6: 9 » ... saj vemo, da Kristus, potem ko je bil obujen od mrtvih, več ne umre; smrt nad njim nima več oblasti. 10 Kajti kar je umrlo, je umrlo zaradi greha **enkrat za vselej, kar pa živi, živi Bogu**. 11 Tako tudi vi: mislite, da ste mrtvi za greh, a da živite za Boga, v Kristusu Jezusu.«

Hebrejcem 9: 23 »Že podobe nebeških reči morajo torej biti očiščene s takimi žrtvami, nebeške reči same pa z žrtvami, ki so od teh boljše. 24 Kristus namreč ni stopil v svetišče, ki bi ga naredila roka in bi bilo le odtis resničnega, ampak v sama nebesa, da se je zdaj za nas pojavil pred Božjim obličjem, 25 tudi ne, da bi sebe večkrat daroval, kakor véliki duhovnik hodi v svetišče vsako leto s tujo krvjo. 26 Ko bi bilo tako, bi moral od začetka sveta večkrat trpeti. **Tako pa se je razodel enkrat ob koncu vekov, da je prek svoje žrtve odpravil greh**. 27 Kakor je ljudem določeno enkrat umreti, nato pa pride sodba, 28 tako se je tudi **Kristus enkrat daroval, da je odvzel grehe mnogih**. Drugič pa se bo prikazal brez greha, v odrešenje tistih, ki ga pričakujejo.«

5. Daritev za greh – jagnje je odvzelo greh enkrat za vselej in doseglo popolno spravo oziroma opravičenje (mir z Bogom)

V 3. Mojzesovi knjigi je Gospod dal natančna navodila, kakšne daritve za greh naj opravljajo Izraelci. Zmeraj je moralo biti neoporečno jagnje.

Levitikus 14: 10 »Osmi dan naj vzame **dve neoporečni jagnjeti in enoletno ovco brez madeža** in tri desetinke škafa bele moke, umešene z oljem, in vrček olja. 11 Duhovnik očiščevalec naj postavi moža, ki se očiščuje, s temi darovi vred pred GOSPODA k vhodu v shodni šotor. 12 Potem naj duhovnik **vzame jagnje**, da ga daruje **kot spravno daritev**, in vrček olja; oboje naj daruje s primikanjem pred GOSPODOM. 13 Jagnje naj zakolje na kraju, kjer koljejo **daritev za greh in žgalno daritev**, na svetem kraju; kajti tako kot daritev za greh tudi spravna daritev pripada duhovniku; presveta je. 14 Vzame naj nekaj krvi spravne daritve in z njo pomaže očiščevancu mečico desnega ušesa in palca njegove desne roke in desne noge. 15 Potem naj duhovnik vzame iz vrčka nekaj olja in ga zlije v svojo levo dlan. 16 Omoči naj si desni prst v olju, ki ga ima v levi dlani, in naj z njim sedemkrat poškropi pred GOSPODOM. 17 Z oljem, ki ostane v dlani, naj očiščevancu pomaže mečico desnega ušesa in palca desne roke in desne noge, kjer je že kri spravne daritve. 18 Kar pa še ostane olja na duhovnikovi dlani, naj ga zlije očiščevancu na glavo. Tako naj opravi zanj **spravo pred GOSPODOM**. 19 Nato naj daruje daritev za greh, da opravi spravo za očiščevanca zaradi njegove nečistosti. Potem naj zakolje žgalno daritev 20 in duhovnik naj daruje žgalno in jedilno daritev na oltarju. Tako naj duhovnik zanj **opravi spravo in je čist.**«

Enako je veljalo jagnje kot spravna daritev za posvečence - nazirce.

Numeri 6: 12 »GOSPODU naj zaobljubi dneve svojega nazirstva. Prinese naj enoletno jagnje za spravno daritev. Prejšnji dnevi pa ne veljajo, ker je onečistil svoje nazirstvo. 13 To je postava za nazirca. Ko se dopolnijo dnevi njegovega nazirstva, naj ga pripeljejo k vhodu v shodni šotor. 14 Kot svoj dar naj daruje GOSPODU enoletno neoporečno jagnje v žgalno daritev, enoletno neoporečno jagnjico v daritev za greh, neoporečnega ovna v mirovno daritev 15 in košaro nekvašenega kruha iz bele moke, umešene z oljem, nekvašene mlince, pomazane z oljem, in kar še spada k jedilni daritvi in predpisano pitno daritev. 16 Duhovnik naj vse to prinese pred GOSPODA in opravi nazirčevo daritev za greh in njegovo žgalno daritev. 17 Ovna naj daruje GOSPODU v mirovno daritev s košaro nekvašenega kruha vred; duhovnik naj daruje tudi njegovo jedilno in pitno daritev. 18 Nazirec pa naj si pri vhodu v shodni šotor ostriže posvečeno glavo; potem naj vzame lase svoje posvečene glave in jih vrže v ogenj, ki gori pod mirovno daritvijo. 19 Potem ko si je ta ostrigel svoje nazirske lase, naj duhovnik vzame kuhano ovnovo pleče, nekvašeni kolač in nekvašeni mlinec iz košare in jih položi nazircu v roke. 20 Nato naj to z obredom primikanja daruje GOSPODU; to je svet dar, ki pripada duhovniku poleg prsi primikanja in poleg stegna vzdigovanja. Potem sme nazirec spet piti vino. 21 To je postava za nazirca, ki se zaobljubi, o njegovem daru, ki ga mora dati GOSPODU zaradi svojega nazirstva, poleg tega, kar sicer še premore. Kakor terja njegova zaobljuba, ki jo je naredil, tako naj stori po postavi za svoje nazirstvo.«

Jezus je s svojo žrtvijo enkrat za vselej dosegel popolno opravičenje.

Njegovo polno delo očiščenja od grehov in opravičenja v luči prispodobe Stare zaveze lepo opiše Božja beseda v pismu Hebrejcem 10. poglavju:

»1 Postava vsebuje le senco prihodnjih dobrin in ne prave podobe stvari. Zato kljub istim žrtvam, ki jih neprestano darujejo iz leta v leto, nikoli ne more pripeljati do popolnosti niti tistih, ki se približujejo. 2 Mar jih sicer ne bi nehali opravljati, saj se darovalci, ko bi bili **enkrat očiščeni, ne bi več zavedali nobenega greha?** 3 Toda po njih se vsako leto oživlja spomin na grehe. 4 Nemogoče je namreč, da bi grehe odvezemala kri volov in kozlov. 5 Zato pravi ob svojem prihodu na svet:

Žrtve in daritve nisi hotel, a telo si mi pripravil.

6 Žgalne daritve in daritve za greh ti niso bile všeč.

7 Tedaj sem rekel: »Glej, prihajam; v zvitku knjige je pisano o meni, da izpolnim, o Bog, tvojo voljo.«

8 Prej pravi: *Žrtev in daritev in žgalnih daritev in daritev za greh nisi hotel in ti niso bile všeč.* In te se darujejo po postavi. 9 Za tem je rekel: *Glej, prihajam, da izpolnim tvojo voljo.*

Prvo torej odpravlja, da bi postavil drugo. 10 V tej volji smo z daritvijo telesa Jezusa Kristusa posvečeni enkrat za vselej.

11 Vsak duhovnik dan za dnem stoje opravlja bogoslužje in večkrat daruje iste žrtve, ki nikoli ne morejo odvzeti grehov. 12 **Ta pa je za grehe daroval eno samo žrtev in za vekomaj sédel na Božjo desnico.** 13 Odtlej pa čaka, da bodo njegovi sovražniki položeni k njegovim nogam za podnožje.

14 Z eno samo daritvijo je torej za vselej naredil popolne tiste, ki so posvečeni.

15 To nam namreč pričuje tudi Sveti Duh, saj najprej pravi:

16 To je zaveza, ki jo bom sklenil z njimi po tistih dneh, govori Gospod:

Svoje postave bom dal v njihova srca, v njihov razum jih bom zapisal,

17 in njihovih grehov in njihovih nepostavnosti se ne bom več spominjal.

18 Kjer pa je vse to odpuščeno, ni več daritve za grehe.

6. Izpolnitev drugih preroštev jagnjeta

Gospod Jezus Kristus je v celoti izpolnil vsa preroštva svoje vloge jagnjeta kot:

- **krotko jagnje**

Jaremija 11:18 »GOSPOD mi je dal spoznati in tako sem spoznal; takrat si mi razkril njihova dejanja. 19 Bil sem kakor **krotko jagnje**, ki ga peljejo v zakol. Nisem vedel, da so kovali naklepe proti meni: »Pokončajmo drevo z njegovim sadom (*kruhom*) vred in iztrebimo ga iz dežele živih, da njegovo ime ne bo več ostalo v spominu.« 20 GOSPOD nad vojskami, ti sodiš pravično, preizkušaš obisti in srce, naj vidim tvoje maščevanje nad njimi, saj sem tebi zaupal svojo pravdo.«

Izaija 53: 7: »... kakor ovca, ki umolkne pred tistimi, ki jo strižejo, in ne odpre svojih ust.«

- **jagnje za mučenje in zakol**

Izaija 53:7 »Bil je mučen, a se je uklonil in ni odprl svojih ust, kakor **jagnje, ki ga peljejo v zakol** ...«

- **gospodov trpeči služabnik ali jagnje** (v originalu se besede »Gospodov služabnik« lahko prevajajo: jagnje, fant ali hlapec in služabnik)

Izaija 53: Kdo bo veroval, kar smo slišali, nad kom se je razodel GOSPODOV laket?
2 Pognal je kakor mladika pred njim (pred Bogom), kakor korenika iz suhe zemlje.
Ni imel podobe ne lepote, da bi ga hoteli videti,
ne zunanosti, da bi si ga želeli.

3 Bil je zaničevan in zapuščen od ljudi, mož bolečin in znanec boleznih, kakor tisti, pred katerim se zakrivajo obraz, je bil zaničevan in nismo ga cenili.

4 V resnici je nosil naše bolezni, naložil si je naše bolečine, mi pa smo ga imeli za zadetega, udarjenega od Boga in ponižanega.

5 On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov, strt zaradi naših krivd.

Kazen za naš mir je padla nanj, po njegovih ranah smo bili ozdravljeni.

6 Mi vsi smo tavalili kakor ovce, obrnili smo se vsak na svojo pot, GOSPOD pa je naložil nanj krivdo nas vseh.

7 Bil je mučen, a se je uklonil in ni odprl svojih ust, kakor jagnje, ki ga peljejo v zakol, in kakor ovca, ki umolkne pred tistimi, ki jo strižejo, in ne odpre svojih ust.

8 Iz zatiranja in iz obsodbe je bil vzet, kdo premišlja o njegovem rodu?

Kajti bil je odrezan iz dežele živih, zadet zaradi prestopka mojega ljudstva.

9 Dali so mu grob pri krivičnih, Gomilo pri bogatem,

čeprav ni storil nobenega nasilja in ni bilo zvijače v njegovih ustih.

10 GOSPODU je bilo po volji, da ga stre z bridkostjo: če dá svoje življenje v daritev za greh,
bo videl potomce in bo podaljšal svoje dni, GOSPODOVA volja bo uspevala po njegovi roki.

11 Za muko svoje duše bo videl luč, se sital,

s svojim spoznanjem bo **moj pravični služabnik** opravičil številne,
njihove krivde bo naložil nase.

12 Zato mu bom številne dal v delež, mogočne bo delil kot plen,

ker je dal svoje življenje v smrt in bil prištet med prestopnike,

nosil pa je grehe številnih in prosil za prestopnike.

Vse slike ali sence, ki smo jih doslej na kratko pogledali, razodevajo Jezusa kot jagnje v službi daritve ali žrtve. **A Jagnje se razodeva tudi kot vstalo jagnje, ženin, sodnik in vladar vsega!**

7. Žrtvovano jagnje ŽIVI! Zmagovalno jagnje kraljuje!!!

»Razodetje Jezusa Kristusa, ki mu ga je dal Bog, da bi pokazal svojim služabnikom, kar se mora vsak čas zgoditi« (Razodetje 1,1), je polno razodetje Jagnjeta.

Jagnje je lev iz Judovega rodu, Davidova korenina. On je večni kralj.

Jagnje odpira knjigo življenja; jagnje ima moč lomiti pečate.

V Jagnjetu je polnost Boga, sedem Božjih duhov.

Jagnje je Alfa in Omega, on, ki je, ki je bil in ki pride, vladar vsega.

Razodetje 5

»1 In v desnici njega, ki je sedel na prestolu, sem videl knjigo, popisano znotraj in zunaj in zapečaten s sedmimi pečati. 2 Videl sem silnega angela, ki je klical z močnim glasom: **»Kdo je vreden, da odpre knjigo (življenja) in odtrga njene pečate?«** 3 Toda nihče ne v nebesih ne na zemlji ne pod zemljo ni mogel odpreti knjige ne pogledati vanjo. 4 Silno sem jokal (Janez), ker se ni našel nihče, ki bi bil vreden, da odpre knjigo in pogleda vanjo. 5 Tedaj mi je rekel eden izmed starešin: **»Ne jokaj! Glej, zmagal je lev iz Judovega rodu, Davidova korenina, da bi odprl knjigo in njenih sedem pečatov.**«

6 Tedaj sem videl: na sredi med prestolom in štirimi živimi bitji ter starešinami je stalo **Jagnje, kakor zaklano**, in imelo je **sedem rogov in sedem oči: to je sedem Božjih duhov, poslanih po vsej zemlji.**

7 **Jagnje** je stopilo naprej in vzelo knjigo iz desnice sedečega na prestolu. 8 In ko je vzelo knjigo, je četvero živih bitij in štiriindvajset starešin **padlo pred Jagnje**. Vsak je imel harfo in zlate čaše, napolnjene z dišavami, ki so molitve svetih.

9 In peli so novo pesem:

»Vredno si, da vzameš knjigo in odtrgaš njene pečate,

ker si bilo zaklano in si s svojo krvjo odkupilo Bogu ljudi iz vsakega rodu, jezika, ljudstva in naroda

10 ter si jih napravilo našemu Bogu za kraljestvo in duhovnike in kraljevali bodo na zemlji.«

11 Med videnjem sem vsenaokrog prestola in živih bitij ter starešin slišal glas mnogih angelov. Njih število je bilo desettisočkrat deset tisoč in tisočkrat tisoč.

12 Z močnim glasom so govorili:

»Vredno je Jagnje, ki je bilo zaklano, da prejme oblast in bogastvo, modrost in moč, čast, slavo in hvalo.«

13 **In vse stvari, ki so na nebu, na zemlji, pod**

zemljo in na morju, in sploh vse, kar je v njih, sem slišal, kako so govorile:

»Sedečemu na prestolu in Jagnjetu hvala in čast, slava in mogočnost na veke vekov.«

14 In štiri živa bitja so govorila: **»Amen.«** Starešine pa so padli predenj in ga molili.«

V tem besedilu vidimo, da je bila Knjiga življenja zapečaten s sedmimi pečati. Sedem je v Božji besedi slika popolnosti, torej je bila Knjiga življenja popolnoma zaprta in nedostopna. Zakaj je to

pomembno? Vemo, da je za vstop v večno kraljestvo življenja nujno, da je tvoje ime zapisano v Knjigi življenja in da se bo ime na ta veliki dan prebralo. Če bi Knjiga življenja ostala zapečaten, nihče izmed nas ne bi imel nobene možnosti. Vsi smo bili popolnoma brez upanja. Nikogar ni bilo, ki bi bil vreden. Zato je apostol Janez, ki je imel to videnje, jokal.

A našel se je nekdo, ki je bil vreden. Ki je bil popoln – lev iz Jude. Popolno jagnje. Jagnje je odprlo vseh sedem pečatov.

Božje Jagnje je zlomilo vsa prekletstva, s katerimi je bil grešni človek zapečaten za pogubo. Vredno Jagnje je bilo zaklano in je s svojo krvjo odkupilo Bogu ljudi iz vsakega rodu, jezika, ljudstva in naroda in jih je napravilo našemu Bogu za :

- kraljestvo in
- duhovnike
- in kraljevali bodo na zemlji.«

Jagnje, vstalo od mrtvih, ne nosi več greha, prekletstva in smrti, ampak je PREJELO

- **oblast in bogastvo,**
- **modrost in moč,**
- **čast, slavo in hvalo.**

Verjamete, da je Jagnje, Jezus Kristus, zares prejelo oblast in bogastvo, modrost in moč, čast, slavo in hvalo? Kaj pomeni za vas in mene, ko verujemo, da je to Jagnje moje življenje?

Jagnje je sodnik in se nad sovražniki maščuje

Jagnje je postavljeno kot sodnik in maščevalec nad vsem, kar je nepravilno. Božja beseda nam razodeva, da prihaja dan Jagnjetove jeze. Ker ima vso oblast v nebesih in na zemlji, pred Njim ne bo mogel obstati nihče!

Razodetje 6: 12 »Ko je Jagnje odtrgalo šesti pečat, sem videl, da je nastal velik potres. Sonce je počrnelo kakor žimnata vrečevina, vsa luna je postala kakor kri 13 in zvezde na nebu so popadale na zemljo, kakor smokva otrese nezrele sadeže, če jo premetava silovit veter. 14 Nebo se je odmaknilo, kakor če se zvije zvitek, in vse gore in otoki so se premaknili s svojih mest. 15 Kralji zemlje in velikaši, vojaški poveljniki in bogatini, mogočniki in sploh vsi, sužnji in svobodni, so se tedaj poskrili po votlinah in po gorskem skalovju. 16 *In so rekli goram in skalovju: »Padite na nas in skrijte nas pred obličjem njega, ki sedi na prestolu, in pred Jagnjetovo jezo!* 17 Kajti prišel je veliki dan njune jeze in kdo bo mogel obstati?«

Jagnje daje svojim rešencem večno odrešenje

Blagor vsakemu, ki ne bo podvržen Jagnjetovi jezi, ampak je sprejel Njegovo popolno in večno odrešenje.

Razodetje 7: 9 »Zatem se mi je prikazala velika množica, ki je nihče ne bi mogel prešteti, iz vseh narodov, rodov, ljudstev in jezikov. Stali so pred prestolom in pred **Jagnjetom**, ognjeni v bela oblačila, v rokah pa so držali palmove veje. 10 In vpili so z močnim glasom:

»Odrešenje je v našem Bogu, ki sedi na prestolu, in **v Jagnjetu.**«

11 Tedaj so vsi angeli, ki so stali vsenaokrog prestola in starešin ter štirih živih bitij, padli pred prestolom na svoje obličje in molili Boga:

12 »Amen. Hvala in slava, modrost in zahvala, čast in oblast in moč našemu Bogu na veke vekov. Amen.«

13 Tedaj je spregovoril nekdo izmed starešin in mi rekel: »Tile, ki so ogrnjeni v bela oblačila, kdo so in od kod so prišli?« 14 Rekel sem mu: »Moj gospod, ti veš.« On pa mi je rekel: »To so tisti, ki so prišli iz velike stiske in so oprali svoja oblačila ter jih pobelili z **Jagnjetovo krvjo**.

15 Zato so pred Božjim prestolom in noč in dan služijo Bogu v njegovem svetišču; in on, ki sedi na prestolu, bo razpel svoj šotor nad njimi.

16 *Ne bodo več lačni in ne bodo več žejni in nič več jih ne bo žgalo sonce ne kakršna koli pripeka.*

17 Kajti **Jagnje, ki sedi na sredi prestola**, jih bo paslo in jih vodilo k izvirkom živih vodá; *in Bog bo obrisal vse solze z njihovih oči.*«

Jagnje se vrača na goro Sion

Med vsemi gorami na zemlji si je Gospod za svojo goro izbral goro Sion. Na to goro bo znova stopil Sin človekov, Jagnje.

Razodetje 14: 1 »Pogledal sem in glej, **na gori Sion** je stalo **Jagnje** in z njim sto štiriinštirideset tisoč tistih, ki so nosili napisano na čelu njegovo ime in ime njegovega Očeta. 2 Z neba sem zaslišal glas kakor glas mnogih vodá in kakor glas silovitega groma. Glas, ki sem ga slišal, je bil kakor glas harfistov, ki brenkajo na svoje harfe. 3 Pred prestolom, pred štirimi živimi bitji in pred starešinami so peli kakor novo pesem. Te pesmi pa se ni mogel naučiti nihče, razen tistih sto štiriinštiridesetih tisočev, ki so bili odkupljeni z zemlje. 4 To so tisti, ki se niso omadeževali z ženskami: so namreč deviški. To so tisti, ki **spremljajo Jagnje**, kamor koli gre. Ti so bili odkupljeni izmed ljudi kot prvenci za Boga in za Jagnje. 5 *Na njihovih ustih ni bilo najti laži: neomadeževani so.*«

Jagnje kot ženin

Mogočna in končna slika Božjega Jagnjeta je slika ženina in neveste. Slika večne svatbe.

Razodetje 19: 1 Zatem sem zaslišal kakor močen glas velike množice v nebesih, ki je klicala: »Aleluja! Odrešitev, slava in moč je v našem Bogu, 2 zakaj njegove sodbe so resnične in pravične. Obsodil je véliko vlačugo, ki je pokvarila zemljo s svojim vlačugarstvom, in maščeval nad njo kri svojih služabnikov.«

3 In drugič so zaklicali: »Aleluja! Njen dim se vzdiguje na veke vekov!«

4 Tedaj je štiriindvajset starešin in četvero živih bitij padlo na obraz in molilo Boga, ki je sedel na prestolu, rekoč: »Amen. Aleluja!«

5 Od prestola pa je prišel glas in rekel: »Hvalíte našega Boga vsi njegovi služabniki, vi, ki se ga bojite, mali in veliki!«

6 Potem sem zaslišal kakor glas velike množice, podoben glasu mnogih vodá in glasu silnih gromov, ki so govorili: »Aleluja! Zakaj Gospod, naš Bog, vladar vsega, je začel kraljevati.

7 Veselimo se in radujmo ter mu izkažimo čast, zakaj **prišla je Jagnjetova svatba** in njegova nevesta se je pripravila.

8 Dana ji je bila obleka iz čiste in bleščeče tančice.« Tančica so namreč pravična dela svetih.

9 In rekel mi je: »Zapiši: Blagor njim, ki so povabljeni na **Jagnjetovo poročno gostijo!**« Rekel mi je še: »To so resnične Božje besede.«

11 Nato sem videl nebo odprto in prikazal se je bel konj. Ta, ki ga je jezdil, se imenuje **Zvesti in Resnični**. Ta pravično razsoja in se bojuje. 12 Oči so mu kakor ognjen plamen in na glavi nosi veliko diademov; napisano pa ima ime, ki ga ne pozna nihče, le on sam. 13 **Ogrnjen je v plašč, ki je bil namočen v krvi**. Ime mu je Božja Beseda. 14 Na belih konjih mu sledijo nebeške vojske, oblečene v

belo in čisto tančico. 15 Iz ust mu sega oster meč, da z njim udari po narodih. *Pasel jih bo z železno palico* in tlačil stiskalnico z vinom srdite jeze Boga, vladarja vsega. 16 Na plašču in na bokupa ima napisano ime: Kralj kraljev in Gospod gospodov.«

Razodetje 21: 9 »Zatem je prišel eden izmed sedmih angelov, ki so držali sedem čaš, napolnjenih s sedmimi poslednjimi nadlogami, in mi je spregovoril: »Pridi, da ti pokažem zaročenko, **Jagnjetovo nevesto!**« 10 Nato me je angel v Duhu odnesel na veliko in visoko goro ter mi pokazal sveto mesto Jeruzalem, ki je prihajalo z neba od Boga 11 in je imelo Božje veličastvo. Njegov sijaj je bil podoben najdražjemu kamnu, kamnu, kakor je kristalni jaspis. 12 Mesto je imelo veliko in visoko obzidje, v njem je bilo dvanajst vrat, na vratih je bilo dvanajst angelov in na njem so bila napisana imena, ki so imena dvanajstih rodov Izraelovih sinov. 13 Troje vrat je gledalo proti vzhodu, troje vrat proti severu, troje vrat proti jugu in troje vrat proti zahodu. 14 Obzidje mesta je slonelo na dvanajstih temeljnih kamnih, na njih pa je bilo dvanajst imen dvanajstih **Jagnjetovih apostolov**. 15 Tisti, ki je govoril z mano, je imel merilo, zlato trstiko, da bi izmeril mesto, njegova vrata in njegovo obzidje. 16 Mesto je bilo zidano na štiri vogale in njegova dolžina je bila tolikšna kakor njegova širina. Angel je s trstiko izmeril mesto: merilo je dvanajst tisoč stadijev. Njegova dolžina, širina in višina so bile enake. 17 Izmeril mu je tudi obzidje: visoko je bilo sto štiriinštirideset komolcev. To je človeška mera, ki je tudi angelova. 18 Gradivo mestnega obzidja je iz jaspisa, mesto pa iz suhega zlata, podobnega čistemu kristalu. 19 Temelji mestnega obzidja so bili okrašeni z vsakovrstnim dragim kamenjem: prvi temeljni kamen je bil jaspis, drugi safir, tretji hakedon, četrti smaragd, 20 peti sardoniks, šesti sardij, sedmi hrizolit, osmi beril, deveti topaz, deseti hrizopraz, enajsti hijacint, dvanajsti ametist. 21 In dvanajst vrat je bilo dvanajst biserov: posamezna vrata so bila iz enega samega bisera. Cesta skozi mesto pa je bila iz suhega zlata kakor prosojen kristal. 22 Svetišča nisem videl v njem, kajti njegovo svetišče je Gospod, Bog, vladar vsega, in **Jagnje**. 23 Mesto ne potrebuje ne sonca ne lune, da bi mu svetila, kajti razsvetljuje ga Božje veličastvo in **njegov svetilnik je Jagnje**. 24 Narodi bodo stopali v njegovi svetlobi in kralji zemlje bodo prinašali vanj svoj sijaj. 25 Njegova vrata se podnevi ne bodo nikdar zapirala, kajti tam noči ne bo. 26 Vanj bodo prinašali slavo in čast narodov. 27 Vanj ne bo nikdar stopilo nič nečistega, tudi ne, kdor počenja gnusobo in laž, ampak bodo vstopili samo tisti, ki so vpisani v **Jagnjetovi knjigi življenja**.«

Razodetje 22: 1 »Nato mi je pokazal reko žive vode, bleščečo kakor kristal, ki je izviral od prestola Boga in **Jagnjeta**. 2 Po sredi njegove ulice in na obeh straneh reke pa raste drevo življenja, ki dvanajstkrat rodi in daje svoj sad vsak mesec. Listje tega drevesa je zdravilo narodom. 3 Nobenega prekletstva ne bo več. V njem bo prestol Boga in **Jagnjeta**, ki mu bodo služili njegovi služabniki. 4 Gledali bodo njegovo obličje in njegovo ime bo na njihovih čelih. 5 Noči ne bo več in ne bodo potrebovali ne luči svetilke ne sončne luči, kajti razsvetljeval jih bo Gospod Bog in kraljevali bodo na veke vekov.«

1. Peter 1: 18 Saj veste, da vas iz vašega praznega življenja, ki ste ga podedovali od očetov, niso odkupile minljive reči, srebro ali zlato, **19** ampak dragocena kri Kristusa, brezhibnega in brezmadežnega jagnjeta.

20 On je bil že pred stvarjenjem sveta spoznan, razodel pa se je poslednji čas za vas, **21** ki po njem verujete v Boga, ki ga je obudil od mrtvih in mu dal slavo, tako da se vaša vera in upanje nanašata na Boga.